ORHAN ERASLAN (Devamla) - Bu neden böyledir değerli arkadaşlarım? Bu, yanlış iş gücü planlandığı için, yanlış eğitim, öğretim planlaması yapıldığı için, rastgele, hesapsız yapıldığı için. Hem kaynak israfı hem insan israfı, yazıktır, günahtır, bu doğru değildir. Tabii ki üniversite olacak, her ilimizde üniversite olacak, ama, yani, ilk bildiğimiz, aklımıza gelen fakülteleri kurmak değil, iş gücü ihtiyacına göre, ülkemizin gelişme durumuna göre bunun bir makro planı yapılmalı, YÖK'le işbirliği içerisinde çalışılmalı ve bu çerçevede yeni üniversiteler, seçim baskısı ve seçim yatırımı olarak düşünülmemeli ve çeşitli illerin seçmenlerine, aman işte, bakınız, lokantada yemek yiyen artacak, bakkaldan alışveriş artacak, kasaptan... Bu mantıkla kurulmamalıydı; çünkü, bunun sonu vahim, bunun sonu herkese mutsuzluk verici olacaktır. Bütün bunlara rağmen, bunları kayda geçirttirmek için söylüyorum. Tabii ki Türkiye, eğitimde, öğretimde ileri gidecektir, tabii ki yeni üniversitelere de ihtiyaç duyacaktır; bu, devam etmesi gereken bir çizgidir.

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Eraslan.

Şahsı adına Nevşehir Milletvekili Sayın Osman Seyfi.

Buyurun Sayın Seyfi. (AK Parti sıralarından alkışlar)

OSMAN SEYFİ (Nevşehir) - Sayın Başkan, değerli arkadaşlarım; on yedi ilde üniversite kurulmasıyla ilgili kanun tasarısı hakkında şahsen görüşlerimi bildireceğim. Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sözlerimin başında, yeni kurulacak bu on yedi tane üniversitemizin illerimize, bütün eğitim camiasına ve tüm ülkemize hayırlı ve uğurlu olmasını Cenabı Allah'tan diliyorum.

Değerli arkadaşlarım, ben aslında bir teşekkür edip inecektim, fakat bazı arkadaşlarımızın -ki, şunu parantez içerisinde söyleyeyim: Bütün grupların bu on yedi üniversiteye destek verdiklerini görüyorum. Mecliste istisnai bir birliği görüyorum- üniversitelerin yapılmasına, koşullar elvermedi, koşullar hazırlanmadı, koşullar yokken on yedi tane üniversite kuruluyor, şeklindeki itirazlarına, görüşlerine katılmam asla söz konusu değil.

Değerli arkadaşlarım, hepiniz biliyorsunuz ki, bugün liseleri bitirmiş, üniversite kapısında bekleyen 1,5 milyon gencimiz var. Bunlar, üniversitelere girmek için dershanelere gidiyorlar, imtihanlara giriyorlar ve üniversiteye giremiyorlar. Bunun tek çaresi vardır, üniversite sayısını artırmak, üniversite kontenjanını artırmak. Eğer daha 1,5 milyon genç üniversiteye girmek için beklerken, bunun 3 milyona çıkmasını mı bekleyeceğiz?

Yine aynı şekilde, Türk vatandaşı olup yabancı ülkelerde üniversitelerde okuyan 100 bine yakın gencimiz var. Peki, bunlar yetmiyor da 200 bin olmasını mı bekleyeceğiz?

Yine, vatandaş-devlet iş birliğini göstermesi yönünden hemen hemen her vilayetimizde üniversite binaları, devletimize, Hükûmete hiçbir yük olmadan, hayırsever insanlarımız vasıtasıyla yapılmış, hazır bekliyor, senelerden beri de bekliyor. İlla, üniversite şartları oluşması için bu binaların çürümesini mi bekleyeceğiz? Elbette beklemeyeceğiz değerli arkadaşlarım.

Değerli arkadaşlar, bir ülkenin kalkınmasının, insanların refahının, mutluluğunun yolu eğitim ve öğretimden geçer. Eğitim ve öğretimde geri kalmış, insanları mutlu olmuş ve ülkesi ileriye gitmiş, dünyanın hiçbir yerinde hiçbir ülkeyi gösteremezsiniz. Eğitim ve öğretimdeki lokomotif de üniversitelerdir. Üniversiteler olmadan, ihtisaslaşma olmadan, gerekli araştırmalar yapılmadan bir ülkenin de kalkınması mümkün değildir. Bu bakımdan, üniversiteler on yedi değil... Ki, iktidarımız döneminde -otuz iki tane bu üniversitelerle birlikte üniversite açılıyor, yedi tane de özel, vakıf üniversitesi açılmış- otuz dokuz tane üniversite açılmıştır ki, bu dahi yeterli değildir. Eğer Türkiye'de yüz on yedi tane üniversite varsa, yüz on yedi üniversite daha da açılsa Türkiye'de ihtiyaçtır.

Bakınız, Güney Kore'nin nüfusu Türkiye'den azdır, ama Güney Kore'de üniversite sayısı üç yüze yakındır. Kaldı ki, Atatürk'ün gösterdiği çağdaş, muasır seviyeye erişmek için üniversite sayımı-